

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief 03– april 2019

Algemene Leden Vergadering 2019

Er stond bepaald een stevig briesje deze zaterdagmorgen op het IJsselmeer en dus ook in de Lemmer, waar de ALV vergadering plaats ging vinden.

Golfkopjes klauterden over de basalten dijkbescherming, dat kon je zelfs zien van binnen uit het Ir D.F. Wouda stoomgemaal waar het ging gebeuren.

“Wordt een achtje, Pampusen weer” zou Egon Breninkmeijer roepen en joeg je de boten in. “Eruit, varen, dat het bloed in je handen staat!” Nu was de Heer Breninkmeijer niet persoonlijk aanwezig, wel een veertigtal Westerly Nederland clubleden, waarvan niemand de neiging bleek te hebben om met deze wind in een Pampus te klauteren en de Fluessen op te gaan, laat staan het IJsselmeer.

Wèl aanwezig natuurlijk de voorzitter Auke Bos en het verdere Bestuur, die de agenda keurig afwerkten zonder al te veel interrupties. Het ontbreken van een microfoonversterker werd hier en daar toch als een gemis ervaren.

Het financieel verslag en de begroting riepen wel wat reacties op, zie iets verder onder magazine.

De kascontrolecommissie werd natuurlijk weer keurig bedankt, evenals de penningmeester. Commissielid Remco Allard blijft zitten, en vormt samen met Wim Hendrikse de nieuwe commissie.

Voorzitter Auke Bos gaf nogmaals te kennen een opvolger voor zijn functie te zoeken en nodigde een eventuele liefhebber voor die post uit naar voren te komen. Dat was Fred Norden die, heel slim, vond dat hij eerst maar eens aan het Bestuur moest wennen en daarom een jaartje als gewoon lid zitting wilde nemen. Wat hem een bemoedigende hoofdknik van de voorzitter en een flink, instemmend applaus opleverde. Aan deze vergadering zal zijn aantreden niet liggen, nu die van het Bestuur zelf nog.

Fred heeft zichzelf en zijn plannen al voorgesteld in nummer 2 van maart dit jaar.

De plannen voor 2019 en de WCN de komende vijf jaar liepen eigenlijk een beetje in elkaar over. Zoals één der leden oplet-tend opmerkte waren de voorstellen een beetje hetzelfde als verleden jaar, en vroeg hij zich af wat daar al van terecht was gekomen.

Voor zijn brede inzet op verschillend gebied werd de Navette trofee voor 2019 gegund aan Theo Scholman.

Het Magazine.

De kwestie van en om het clubblad blijft de vergadering, en waarschijnlijk de gehele club, duidelijk toch bezighouden. De beslissing uit 2016 om het clubblad maar één keer per jaar uit te geven en verder aan te vullen met twee keer een digitale nieuwsbrief blijkt zeer omstre-den.

“Jawel, ik zie de Nieuwsbrief binnen komen, en denk, ik kijk er vanavond even naar. Komt er weer wat tussen, dan duurt het weer dagen. En ‘m uit printen gebeurt ook al niet. Het boekje neem ik mee aan boord, en daar kan ik gezellig wat in terug zitten spitten. Er zijn verhalen die ik wel vaker lees. Ik heb gewoon liever het magazine.”

Dit hier getekende beeld was voor een groot deel van de zaal kennelijk herkenbaar, oogste dus veel bijval.

-“Als de portokosten de grote geldverslinder zijn, waarom dan de contributie niet met een paar Euro te verhogen? De kosten van het drukken zelf zijn het niet.”

-“Naar de begroting kijkend, neem bijvoorbeeld de post Evenementen, is er elk jaar een flink overschot bij de reserveringen. Haal daar dan wat geld weg voor het magazine. Als het toch niet wordt gebruikt!?”

De penningmeester legt uit hoe dat zit. Er is voor elk evenement een vergoeding van € 50,= vastgesteld om de kosten van de organisatie te betalen. Alleen, men neemt dat niet op. Dit seizoen zijn er ook maar een stuk of drie aangevraagd. Men doet dat dus niet, en daarom blijft dat budget zo staan.

Eigenlijk kun je dus stellen, dat de organisatoren van de evenementen sponsors zijn.

Het hete hangijzer dat Magazine heet verdeelt de zaal in twee kampen. Het ene, voornamelijk jongere deel wil alleen de digitale versie, de andere helft wil minstens twee magazines per jaar.

Heel levendig en luidkeels probeert men anderswillenden te overtuigen van het ongelijk. Uiteindelijk wordt de zaak in stemming gebracht.

Voor een magazine in boekvorm twee keer per jaar zijn 18 stemmen geteld. Van de tegenstanders, die het digitaal willen houden, steken slechts 16 de vinger op. Er waren overigens 40 leden aanwezig, dus buiten het Bestuur 3 onthoudingen.

Beloofd wordt dat het Bestuur zich weer over deze zaak gaat buigen.

Frappant gegeven. Het e-book, een digitaal werk, dat je kunt downloaden en dan lezen als een paperback, verliest de laatste paar jaar toch weer meer terrein aan het gewone, in de hand te houden boekwerk. Verrassend bij die cijfers is, dat deze echte boekenlezers niet zijn

beperkt tot uitsluitend de veel oudere generaties, maar zelfs onder jongeren blijkt deze tendens te leven.

Lustrum.

Het volgend lustrum zal in 2020 zijn.

Vanuit de vergadering wordt opgemerkt, dat er wel heel veel aan dat lustrum wordt gedaan en heel veel geld in wordt gestoken.

Vijf jaar lang wordt er gepot, stelt men, en dan is het in één dag op. Als dat nou wat minder kan, zou er wat meer geld besteed kunnen worden aan de evenementen, die elk jaar en meer keren worden georganiseerd. Er zou bijvoorbeeld na afloop van een evenement eens een extra borrel of hapje worden gegeven, of eens havengeld worden betaald.

De leden van de lustrum 2020 commissie zijn dan Ben Prins, Annelies Snel, Joris Rutgers en Chantal d' Aulnis de Bourouill.

Fotowedstrijd

Op een dag waren mijn vriendin en ik op het onbeschaamde tijdsmoment van VIJF uur opgestaan, om vanuit een heteluchtballon de zon op te zien komen. Hoe gek kan je zijn, want ik haal het in Nederland niet in mijn hersens om om vijf uur op te staan en de zon te zien opkomen. Hoogstens om te gaan eendenjagen, want dat zijn nu eenmaal van die vroeg opstaanders.

Achterop een rammelende pickup, -het was meer naar het Oosten op de wereld-, werden we naar het startterrein gesleurd. Nu kun je van Toyota een heleboel zeggen, maar ze maken verrekt goeie auto's. Ook deze natieveling, die aan het stuurwiel draaide, probeerde alles maar dan ook alles om de Landcruiser kapot te krijgen. Hij miste geen kuil, elke hobbel nam hij mee. Het ding bleef het doen, bleef heel, braakte hoogstens wat meer zwarte rook uit als ze moest klauteren. Dat sloeg zo gezellig neer in die open laadbak!

Er gingen dertig, ja dertig mensen, in de immense mand die daar ergens stond, naast een enorme lap zeer kleurrijke, maar nog vormloze textiel. Het was zo vol, dat je moest blijven staan, zitten was er niet bij, daarvoor was de mandbak ook te diep, je zou niets zien als dat al kon.

Onder het bij herhaling door de toch tamelijk jonge stuurman verzekeren dat wij niet hoefden te worry-en, want hij was een professional!! bekeken wij het schijnbaar ongeordend heen en weer rennende team van ballonopblazers, die toch op een moment model in het gevaarte kregen en stegen wij op. In prachtige, onnavolgbaar verlopende kleuren kierde de zon uiteindelijk boven de contouren van het vulkaanlandschap uit. Inderdaad, adembenemend. Dat om vijf uur opstaan was al vergeten.

In één van de hoeken van de mand had zich een jongmens verschanst, één

hand geklemd om een stag (bij een ballon zal het wel anders heten), in de andere hand zijn smartphone.

De hele rit lang, zelfs toen wij een noodlanding moesten maken en in de kruin van een flinke boom op een oude vulkaantop landden, bleef deze super narcist *selfies* maken met steeds dezelfde bête grijns. Hoe dan ook, hij maakte veel plaatjes.

Aan de vernieuwde IJ-zijde van Amsterdam CS stonden acht willekeurige mensen zo maar naast elkaar. Tegenwoordig weet je het niet, maar ze leken niets gemeen te hebben, behalve hun smartphone. Er werd druk geduid, sommigen zelfs in stereo, en om de haverklap een fotootje geschoten van een tollende pont of een selfie voor dat futuristische bouwwerk (al is futuristisch in Amsterdam altijd van korte duur, vooral als het om het CS gaat, want daar zijn ze sinds de eerste openstelling gewoon elke dag ergens iets aan het verbouwen).

In de ALV zaal om je heen kijkend en overal smartphones ontwarend vraag je je als fotowedstrijd jurylid af, waarom er maar NEGEN foto's zijn ingezonden dit jaar. Daar is als jury toch geen lol maar aan?

Als ik 137 Westerly's tel, zijn dat zeker 265 mensen, waarvan 80 procent een smartphone heeft, waarmee soms ook wordt gebeld, maar tig vaak foto's gemaakt die worden doorgestuurd naar kleinkinderen, oma's en opa's, directe vrienden en groepen vrienden. Ieder één foto per week maakt zo'n 11.000 per jaar.

Waarom krijgt de fotojury die niet??? Vraag je je af. Eén van de leden, iemand die vaak leuke momenten ziet en vastlegt, vertelt dat hij op geen enkele manier de foto's naar de website doorkrijgt, en het dan maar opgeeft. Dit werd door andere leden beaamd. Het blijkt dus gewoon een technisch probleem te zijn.

We lossen dat op. Als het niet lukt de foto's door te mailen zoals het moet naar de Webmaster, verstuur ze dan gewoon als volgt:

wcn.fotojury@gmail.com

U kent ze zo langzamerhand wel, de regels van de fotowedstrijd:

- Je mag maximaal twee foto's insturen**
- De foto's moeten van dit jaar zijn**
- Je mag alleen je eigen foto's gebruiken**
- Inzending sluit 24 december 2019**
- De uitslag van de jury is discutabel, maar wel gewoon bindend**
- Reclameren over de uitslag is dan ook zinloos**
- Het onderwerp is vrij, als het maar spannend of leuk is**
- Als het met water te maken heeft is dat een pré**
- Als het aan Westerly is gerelateerd is dat nog groter pré**
- De winnaar mag een jaar lang naar de Trofee kijken en die afstoffen**

Uitslag fotowedstrijd 2018-2019.

9. Logboek

De eerste indruk is dat het gaat om een strafwerkpagina, allemaal keurige regeltjes netjes onder elkaar. Als je heel goed kijkt kun je een plaatsnaam lezen. We gaan er van uit dat deze stuurvrouw per dag netjes bijhield, waar het schip voer. Het zal best een nette mevrouw zijn.

Alleen zo jammer dat ze moest tobben met een onwillige ballpoint. Die pas ging schrijven na wat warm draaien, wat ze misschien wel deed in de lege hokjes helemaal bovenaan.

8. Zonsondergang.

Wie zegt dat, kan net zo goed zonsopgang zijn.

De horizon ligt exact in het midden, verdeelt de foto in twee gespiegelde beelden met wel heel mooi verlopende kleuren.

Valt niets aan toe te voegen.

7. Halfweg.

Is vast niet de suikerfabriek tussen Amsterdam en Haarlem. Misschien bedoelde de fotograaf dat die mastodont halverwege was hem te gaan rammen. Gelukkig staat er een stevige ketting als een vioolsnaar zo strak. Misschien bedoelde hij dat deze bulkcarrier nog maar halfweg het afbouwen is, de kranen moeten er nog op.

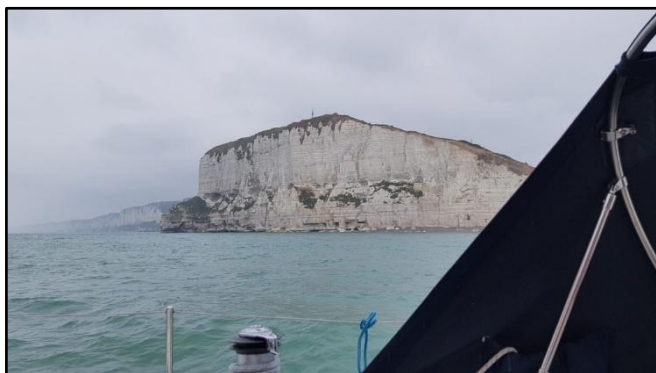
Wel een indruk van hoe log zo'n beest eigenlijk is.

6. Droogvallen voor de Engelse Kust.

We geloven het wel. Dat het de Engelse Kust is. Kan elke zijn tenslotte. Er ligt inderdaad een hele zwerm scheepjes min of meer te slapen. Zo te zien allemaal met de neus naar het Oosten. Maar waar is het nou droog?

5. Cap Griz-Nez.

boven water bleef, kon ie nog wat adem krijgen.

Vraag je je toch af, waar die neus nou eigenlijk zit. Met een kleine gedachtesprong naar Kriti zou je je kunnen verbeelden dat het misschien wel de neus van Oom Charles de Gaulle zou kunnen zijn. Was de begraafplaats in St Marie Eglise bij nader inzien toch te klein voor dat enorme lijf en heeft men hem hier maar ruggelings in de oceaan gelegd. En omdat ie misschien toch niet helemaal dood zou kunnen zijn heeft men er voor gezorgd dat z'n neus

4. Duivennest.

Wel bekend is dat mezen bijvoorbeeld in een mast nestelen, in het voorjaar als een schip nog in de winterslaap op de wal staat. Helemaal niet gek, dat schip beweegt dan al maanden niet. Maar een paar tortels in een radarreflector?? Als je een schip een tijd stil legt, haal je die reflector naar beneden toch?

Als je goed kijkt en wat fantasie gebruikt kun je aan de hand van de houding van die twee lovebirds concluderen dat ze druk bezig zijn met het inplanten van de volgende generatie tortels. Je zou het dan ook als naam kunnen geven *Vieze prent van een Westerly*. Leuk gezien

3. Ankerlicht.

Het is een lichtje, duidelijk, vastgeknoopt aan de seinbal. Vraag blijft of het inderdaad een echte pieter-eulie lamp is of eentje op batterijen. Aan de sfeer te zien zou je zeggen dat het op de wadden is, met een bedijkte kust in de verte. Het lijkt er ook enorm op, dat deze Westerly is droog gevallen. Waar heb je dan een ankerlicht voor nodig? Veel naderend scheepvaartverkeer zal er niet zijn. Misschien om de zeehonden te laten weten waar ze morgenvroeg kunnen komen snuffelen. Prima sfeer.

Chantal d'Aulnis

2. Snor

Een hachelijke foto, denken wij. Plaat is niet gemaakt met bijvoorbeeld een telelens van een ander schip. Het lijkt eerder een selfie, de voeten zo te zien achter de verhaal-klampen gehaakt om maar zo ver mogelijk voorover te kunnen buigen. Moet er een meter verder niet een verdronken container net onder het oppervlak liggen, anders ga je met camera en al koppelingen over de preekstoel.

Knap bedacht.

Wouter vd Veen

1.Meeuw in de spiegel.

Het moet absoluut een mevrouw meeuw zijn, ijdelkont als ze is met haar enorme spiegel. Het kan een weerspiegeling van een wolkenlucht zijn, maar evengoed een wak tussen de ijsvelden. Je kunt er van alles bij bedenken. Grootse foto, waar je een tijd naar kunt kijken en van alles omheen fantaseren.
Chantal d'Aulnis

Eerste prijs dus. Te zijner tijd weer in te leveren Wisselbokaal en bijpassend blijvertje zijn inmiddels in Amsterdam overhandigd.

Het F.D. Wouda Gemaal

Leunend tegen de toch wel erg pittige stormwind worstelde men zich naar de attractie waar het misschien wel een beetje om te doen was, het Gemaal.

Welkom, welkom en zo.

Een beetje verdwaald introductiefilmpje waardoor je misschien een idee kreeg hoe het allemaal gegaan zou kunnen hebben (gepikt uit het Duits).

Dapper verdeelden de gidsen de groep in twee helften, iedereen op het hart drukkend toch vooral bij de eigen gids te blijven. Wat natuurlijk resulteerde in een volkomen door elkaar draaien van de deelnemers. Zodat een aantal van de leden zich ineens omgeven hoorde door een groep Engelstaligen met een eveneens Engels sprekende gids, zij het met een dikke Friese tongval. Maar je, de Engelsen komen dan oorspronkelijk ook uit Friesland, hadden ze maar beter op moeten letten.

Door de deuren wees de gids op een messing-met-rood waarschuwingsbordje:

Men poetst toch allang geen koperen knopen meer? Of zou men dat stiekem hebben gedaan toen wij aan de koffie zaten?

In een immense hal stonden de reusachtige stoomketels schouder aan schouder eensgezind niets te doen en koud te zijn, het verwachte karakteristieke gesis wat bij stoom hoort was er niet. De gidsen vertelden met meer vuur dan er in de ketels brandde, hoe geweldig die dingen wel waren, en wat ze allemaal konden.

Wat bij sommigen toch een beetje een glazige blik vol onbegrip opleverde. Misschien durfde-ie het niet te vertellen, omdat hij anders geen vrijwilliger mocht zijn, maar het leek erop dat de ketels niet werkten omdat de machinist even was plassen. Zijn jas en hesje hingen er in ieder geval even op een afsluiter.

koude ketels

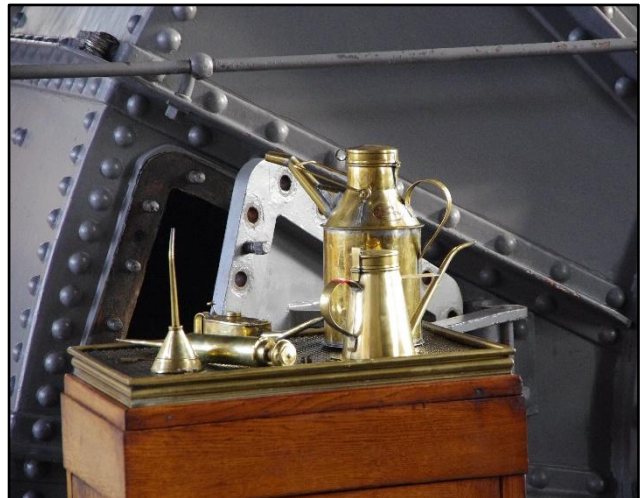
Turbines en pompen

En dan de turbinehal, dat was nog eens wat. Duizelingwekkende series getallen van hoeveelheden water en wind en nog meer werden uitgestrooid over de aandachtig luisterende leden, tenminste over de meeste.

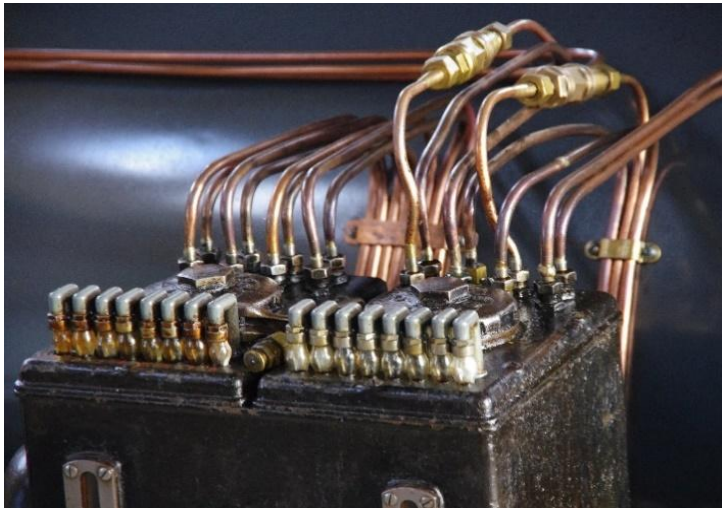
Doemscenario's over hoe ver het water wel niet zou komen als dijken zouden breken en er geen grote watergemalen zouden zijn. Anderen ontging dat allemaal, zij, en dan vooral de mevrouwen, vergeleken de hoogstandjes van techniek rondom met de meer alledaagse, begrijpelijker dingen. Hadden meer belangstelling voor het koffieserviesje dat er stond te wachten en het "breiwerkje," dat zo werd geklasseerd..

Even-plassen

Koffieservies voor de afwas

Voor de toch wel technisch onderlegden en geïnteresseerden was het natuurlijk wel lekkerbekken. Want waar vind je nog zo'n complex met stoommachines? Het enige wat eigenlijk ontbrak was het sissen van stoomkleppen, het rammelen van de koperen leidingen onder druk, en.... mannen in witte ketelpakken. Stoommensen lopen nu eenmaal in wit, ze zijn deftig, Blauwe ketelpakken zijn voor het gewone volk met hun diesels.

Breiwerkje

ketelhuis

Eenvoudig recept voor een weekendevenement

van Fred Norden

- “Het is altijd zo'n toestand om een evenement te organiseren.
- Daar heb je actieve leden voor nodig.
- Ze organiseren nooit iets waar ik makkelijk mee kan.
- Het is te ver weg.
- Het gaat niet.
- Ik heb een heel zwaar leven.”

Ik snap het niet. Het juist heel eenvoudig. Ik weet zeker dat jullie allemaal minstens één keer in de twee jaar op een favoriet plekje komen. Hoe leuk is het dat je andere leden daar ook uitnodigt en hen iets laat zien wat voor jou elke keer een plezier is om naar toe te gaan. Op de ALV besprak ik informeel met iemand onze vakantie en het kanaaltje met het haventje

van Oude Tonge. Hij gaf meteen aan dat het opvaren van de Steenbergse Vliet naar Steenbergbergen nog veel leuker is en ik kreeg meteen een beschrijving van de toegang over water en het plaatsje. Zie je wel. Simpel. Ik balen dat ik het gemist had.

Hoe pak je dat aan?

1. Kies een locatie die je zelf leuk vindt, waar je wel vaker komt en die binnen een uur of drie (ongeveer vijftien mijl) kunt bevaren.
2. Kies die locatie zo, dat er veel havens op een uur of drie (ongeveer vijftien mijl) varen liggen. Zo hebben veel leden de mogelijkheid om deel te nemen.
3. Kies een weekend in mei/juni of in september/oktober zodat je andere evenementen niet in de weg zit.
4. Organiseer ter plaatse iets wat je tot maximaal een uur of twee met elkaar kunt doen. Dit is nauwelijks begrensd. Iedereen kan een stukje wandelen of iets bezienswaardigs aanschouwen.
5. Plan tijd voor een steigerborrel, die naadloos over kan gaan in een Pot Luck. (Iedereen houdt van eten en drinken)
6. Laat evenementencommissie en bestuur weten wat je aanbiedt. (delen geeft verbetering)

Een tijdschema voor *zaterdag* zou er zo uit kunnen zien:

11.00 – 14.00 Varen naar locatie

14.00 – 15.00 Deelnemende leden verwelkomen, kennismaken, schip bewonderen, enz.

15.00 – 17.00 Gezamenlijke activiteit

17.00 – 18.00 Steigerborrel met nader kennismaken

18.00 – 18.30 Koken

18.30 – 20.00 Pot Luck

20.00 – 21.00 Laat de aanwezigen koffie zetten voor het hele stel.

21.30 - ? Optioneel: Maak een drankorgel van de lekkere drankjes die iedereen aan boord heeft. Regel hele kleine glaasjes en start een proeverij. Gezellig!

En voor *zondag*:

10.00 – 12.00 Koffie drinken (wie heeft wat mee genomen voor bij de koffie?)

12.00 – 13.00 Evalueren activiteit, tips & tops. Zet je oren open voor nieuwe locaties of maak met je mobiel aantekeningen van wat iedereen vertelt.

Wie schrijft verslagje voor clubblad?

13.00 – 16.00 Terugvaren naar eigen haven

Denk aan een rondleiding in een mooie plaats, een museum met een bijzondere tentoonstelling, een andere exotische activiteit o.i.d. Bereid iets voor om te vertellen of uit te delen. Indien je wat googelt of iemand inhuurt, zal je publiek zich vermaken. Meer tips, info of feedback nodig? Mail me op nordenfk@gmail.com of app me op 06-30752109.

Groet, Fred Norden

1.Hemelvaarttocht Noord 2019

Van Sander Kaat

BBQ Noord 2018, georganiseerd door Corrie en Theo Scholman

De jaarlijkse Hemelvaarttocht Noord wordt weer gevaren op het IJsselmeer.

Deze keer verzamelen we op 30 mei in de Pekelharinghaven te Medemblik, hier wacht een steigerborrel met de nodige verhalen.

Dit is een prijsuitreiking Hemelvaart

Aanmelden: sckaat@zonnet.nl

Op 31 mei om 9:30 uur palaver met koffie en daarna op naar Hoorn waar we in de gemeentelijke Binnenhaven aan het park, plaatsen hebben gereserveerd. 's Avonds weer Pot Luck. Als Imko zover hersteld is dat hij samen met Coby weer mee gaat en als Klaas en Diny ook van de partij zijn dan wordt het weer een gezellige boel met muziek.

1 juni palaver met koffie en bespreking wedstrijd. Daarna varen we naar de Marina van Hindeloopen. De wedstrijd en daarna met etentje in een restaurant en prijsuitreiking. Op 2 juni, na de koffie, huiswaarts.

2. Rondje den Helder-Vlieland

Afhankelijk van het weer en onvoorziene omstandigheden.

Tot nu toe is het nog maar één keer gelukt om met leden van de Westerly Club Nederland deze tocht te varen. Het tij is goed uitgezocht maar het weer zit vaak tegen, bijv. 6Bft Noord, dan kom je dus niet buitenom op Vlieland terecht of harde wind en grondzeeën. Niet te doen als je via het Molengat vaart.

Als alternatief gebruiken we dan de Waddenhaven in Oudeschild op Texel en daar hebben we steeds kunnen genieten van mooi weer, terrasjes en een BBQ of etentje.

We gaan het toch weer proberen.

Op vrijdag 28 juni verzamelen in Den Helder, Koninklijke Marine *Pot Luck met Hemelvaart* Jachthaven Club. Steigerborrel, daarna eten in restaurant KMJC, hier wordt nog altijd de beroemde "Blauwe Hap", een gewoonte vanuit de Marine, geserveerd.

Zaterdag 29 juni, palaver en koffie, HW Den Helder is 17:53, vertrek 17:53 min 6 uur dus om 11:53 uur, tenminste bij goed weer, iets eerder vertrekken, een uur of 11.

We komen dan om ongeveer 17:00 uur op Vlieland aan in de Waddenhaven.

's Avonds met z'n allen eten in het dorp.

De volgende dag, 30 juni vertrek via de Blauwe Slenk naar Harlingen. LW Vlieland 13:40 plus 2 uur, dus om 15:40:uur. (aanbevolen)

Of van Vlieland naar Kornwerderzand via de Boontjes 30 juni HW Vlieland 07:36 min 1 of 2 uur, dus vertrek vanaf 6:36 uur.

Aanmelden per mail: sckaat@zonnet.nl

Foto het Wad

Foto van een ontbijtje in Den Helder toen het rondje den Helder-Vlieland niet doorging

BLOESEMTOCHT BLOESEMTOCHT BLOESEMTOCHT

Zaterdag 13 april 2019 in de Betuwe
Sander Kaat skaat@zonnet.nl
Val vanDam vde.vandam@gmail.com